

Tariefmethodologie Opslag

De tarieven voor de opslagdiensten van aardgas in België worden bepaald in het kader van de Gaswet en het door de CREG genomen “Besluit tot vaststelling van voorlopige methoden voor het berekenen en vastleggen van de tarifaire voorwaarden inzake de aansluiting op en toegang tot het aardgasvervoersnet, opslaginstallaties en LNG installaties.”

De tarieven voor opslag van gas worden door Fluxys voorgesteld voor een regulatoire periode van 4 jaren en worden onderworpen aan de goedkeuring van de CREG.

Fluxys dient een tariefvoorstel in bij de CREG op basis van een budgettaire enveloppe (“toegelaten inkomsten”) die de volgende elementen bevat :

- De basis van gereguleerde activa (de RAB) : het geheel van nodige activa voor de opslagactiviteit, rekening houdend met de investeringsprojecten ;
- Het rentabiliteitspercentage toegepast op deze gereguleerde activa, dat dient om de vergoeding van deze activa te bepalen (billijke marge) ;
- De afschrijvingen van de gereguleerde activa, rekening houdend met de investeringsprojecten;
- Het niveau van de operationele uitgaven.

De inkomsten worden over de verschillende gereguleerde opslagdiensten verdeeld op basis van bepaalde verdeelsleutels volgens de bestemming van elk kostencentrum en elk project tussen de activiteiten. Voor elke dienst wordt op deze manier een toegelaten inkomst bepaald. Parallel hiermee schat Fluxys de verwachte hoeveelheden in die de markt zal onderschrijven voor elke dienst (de “referentiehoeveelheden”) voor de regulatoire periode. Het voorgestelde tarief vloeit dus voor elke dienst voort uit de deling van de inkomsten voor deze dienst door de corresponderende referentiehoeveelheid.

Dit tarief wordt onderworpen aan een jaarlijkse indexatie.

Vervolgens moeten bij dit proportionele tarief de kosten voor de energiebehoeften van Fluxys gevoegd worden (het eigen verbruik van de installaties: compressoren, ontzwavelingsinstallatie,...).

Op het einde van de tarifaire periode vergelijkt de CREG de werkelijke kosten met de gebudgetteerde kosten, erkent het redelijke karakter van de werkelijke kosten, en accepteert ze bijgevolg als toegelaten inkomsten voor de afgelopen tarifaire periode.

De verschillen tussen de gerealiseerde en gebudgetteerde inkomsten en kosten worden opgenomen in een regularisatierekening en overgedragen naar een volgende tarifaire periode ter vermindering of verhoging (afhankelijke van de richting van de verschillen) van de toegelaten inkomsten.